

N A G Y   G Á B O R

Tejcsarnok

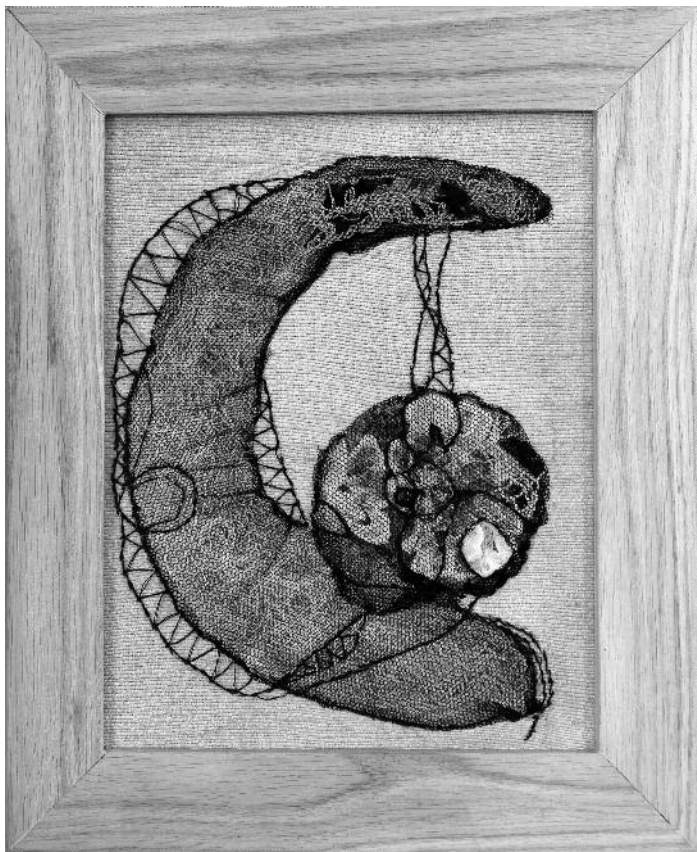
Roppant karjaival unoka-nagynéném
forgatta a keverőlapátot
a hűvös hengertartályban,
s az a fojtogatóan ismerős illat,
émelyítőn édeskés otthonosság,
Öregpapa csikorgó csizmasarka,
ahogy önti a még párálló tejet,
a gúnyák ganészaga, és az üst
fölé tornyosuló óriási mellek –
mit tudtam én akkor Felliniről –
úgy elvarázsoltak, mintha csecsből
szívnám a tejet, s nem ábrándíthatott ki,
hogy hazafelé egy-egy göröngy
megugrasztotta az üres
kannákon a fedőt.

Veteményes

A veteményest az asszonyok
tallózták, hajlongó szürke gémek,
s én lestem gyíkra, vakondra
rekkenő délidőben, mintha a préri
hatlövetű kovboja volnék,
de egy puskacsóként meredő
levedlett siklóbőr úgy sziszegett
rám, hogy kővé dermedten
kerestem a kiutat a göcsörtös
szilvafa vagy a szomszéd kutyás
udvara felé, derekamon öv pisztolyokkal,
műanyagból ugyan, de valódi!

Napos csibék

A május végi hőségben meglocsoltuk
a *katrocban* csipogó napos csibéket
a marhák itató vödréből, jéghideg
csapi vízzel: fürdenének, biztatott
bátyám, s máig nem emlékszem
nagyanyám égre emelt kezére,
mint átkozódott, csak a csibék
égnek feldobott csillagtalpát
látom, didergő éjszakák
rejtjeleit hártypapíron,
míg rám nem szakad az álom.

H. Póka Emőke: Álomfogó